

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/79/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5712200895
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 09. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Urbanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2012:5712200895.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Urbanovej a členov senátu JUDr. Yvety Dzugasovej a JUDr. Františka Potockého, vo veci starostlivosti o maloleté deti: X. Y., nar. X.X.XXXX a K. S., nar. XX.XX.XXXX, obidve bytom u matky, obidve zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Martin, deti rodičov matky: X. Y., nar. X.X.XXXX, trvale bytom P. č. XXXX/XX, XXX XX Q., t.č. bytom Ul. A. V. č. XX, XXX XX Q. a otca: X. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ul. X. X, XXX XX W., zastúpeného Mgr. Petrom Labancom, bytom K. XX, XXX XX W., v konaní o návrhu matky o úpravu práv a povinností k maloleťmu dieťaťu a o zvýšenie výživného na maloleté dieťa, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Martin č.k. 12P/19/2012-48 zo dňa 4.6.2012, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 12P/19/2012-48 zo dňa 4.6.2012 vo výroku o určení výživného na maloletého K. S., nar. XX.XX.XXXX, ako aj vo výroku o zvýšení výživného na maloletú X. Y., nar. X.X.XXXX a vo výroku o trovách konania a tiež výroku, ktorým súd vyslovil, že týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Martin sp.zn. 23P/79/2009 zo dňa 21.9.2009 v časti o výživnom na maloletú X., p o t v r d z u j e .

M e n í rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 12P/19/2012-48 zo dňa 4.6.2012 vo výroku o určení nedoplatku otca na výživnom na obidve maloleté deti a to tak, že nedoplatok na výživnom splatný za obdobie od 20.1.2012 do 31.5.2012 na maloletého K. v celkovej sume 435,53 eur a nedoplatok na výživnom splatný za obdobie od 20.1.2012 do 31.5.2012 na maloletú X. v celkovej sume 322,30 eur j e o t e c p o v i n ý splácať po 20,00 eur mesačne na každé dieťa osobitne spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku.

Vo zvyšnej časti, t.j. vo výroku o zverení maloletého K. S., nar. XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti matke, z o s t á v a rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 12P/19/2012-48 zo dňa 4.6.2012 n e d o t k n u t ý .

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zveril maloletého K. S., nar. XX.XX.XXXX, do osobnej starostlivosti matke, ktorá je povinná zabezpečiť sústavnú a dôslednú starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj dieťaťa, zastupovať ho a spravovať jeho majetok (veta prvá výroku rozhodnutia). Súčasne uložil otcovi povinnosť platiť výživné na maloletého K. S., nar. XX.XX.XXXX, vo výške 100,00

eur mesačne, počnúc dňom 20.1.2012, vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky (veta druhá výroku rozhodnutia). Okrem toho uložil otcovi povinnosť platiť zvýšené výživné na maloletú X. Y., nar. X.X.XXXX, vo výške 100,00 eur mesačne, počnúc dňom 20.1.2012, splatných vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky (veta tretia výroku rozhodnutia) a určil nedoplatok otca splatný na výživnom za čas od 20.1.2012 do 31.5.2012 na maloletého K. v celkovej výške 433,00 eur a na maloletú X. v celkovej výške 333,00 eur, ktoré umožnil otcovi splácať po 20,00 eur mesačne na každé z detí spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku (veta štvrtá výroku rozhodnutia). O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu (veta piata výroku rozhodnutia). Zároveň vyslovil, že týmto sa mení rozsudok Okresného súdu Martin sp.zn. 23P/79/2009 zo dňa 21.9.2009 v časti o výživnom na maloletú X. (veta šiesta výroku rozhodnutia).

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom doručeným okresnému súdu dňa 20.1.2012 matka žiadala o úpravu práv a povinností k maloletému K. a tiež o zvýšenie výživného na maloletú X. s odôvodnením, že s otcom detí nežije v spoločnej domácnosti. Na základe vykonaného dokazovania mal okresný súd preukázané, že rodičia maloletých detí nie sú manželia, nežijú v spoločnej domácnosti. K maloletej X. boli upravené práva a povinnosti rozsudkom Okresného súdu Martin sp.zn. 23P/79/2009 zo dňa 21.9.2009, kedy súd schválil dohodu rodičov v tom zmysle, že maloleté dieťa zveril do osobnej starostlivosti matke a otec sa zaviazal platením výživného vo výške 30 % zo sumy životného minima. Matka bola v tom čase na materskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok, otec bol nezamestnaný, nebol evidovaný na úrade práce, nepoberal žiadnu podporu. Matka na pojednávaní trvala na podanom návrhu. Uviedla, že býva u svojich rodičov v 1-izbovom byte. Otec stále neprispieva žiadnou sumou ani na maloletú X.. Matka je poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 190,00 eur a prídavkov na dve deti. Iné vyživovacie povinnosti nemá. Okrem toho uviedla, že sumy od 1 000,00 eur do 2 500,00 eur otec pomíňal spoločne s ňou v čase ich spolužitia. Tri týždne bol preč, na týždeň prišiel a takto to trvalo 6 rokov. Otec pracoval v zahraničí - vo Švajčiarsku. To, že finančné prostriedky mali byť do budúca jej otec nepovedal, hoci si z nich dokázala ušetriť 1 500,00 eur, ktoré však už minula, keďže otec jej neplatí výživné už 5 rokov. Otec je dobrovoľne nezamestnaný, nikde nie je evidovaný. Keby bol na Slovensku, aspoň by sa zaevidoval na úrade práce a mohol by mať zdroj príjmu. Matka chodí s maloletou dcérou po vyšetreniach na štítnu žľazu, avšak musí počkať na výsledky. Maloletý syn je zdravý. Do Q. odišla bývať z dôvodu, že maloletá dcéra bola často chorá a bolo tam pre ňu zlé prostredie. Otec na pojednávaní uviedol, že býva v 2,5 izbovom byte, ktorý majú rodičia v prenájme. Náklady na bývanie nevedel uviesť, pretože ich platia rodičia a on im na to neprispieva, rovnako ako im neprispieva ani na stravu, no stále tam býva. Predtým chodil v období 5 - 6 rokov muzicírovať do Švajčiarska. Prestal tam chodiť pred 1,5 mesiacom. Chodieval tam na turnusy 2 - 3 týždne, pričom tam hrávali, pomáhal im pritom jeden farár. Jedlo, stravu a spanie mal zadarmo. Keď chodil hrávať po kostoloch, pomáhal mu farár, chodil tam tiež po žobraní. Cez týždeň hrával a počas víkendov žobral. Asi 1 rok mal otec príjem, nakoľko mu vypomáhal farár, ktorý predal byt. Farár bol zo Švajčiarska. Pred 1,5 mesiacom mu poskytol 400,00 švajčiarskych frankov, z toho dal 100,00 švajčiarskych frankov dal matke maloletých detí, pretože maloletá X. chcela bicykel. Od podania návrhu sú to však jediné peniaze, ktoré matke vyplatil. Momentálne už nemá tie možnosti, ktoré mal predtým, nakoľko uvedený farár, ktorý mu všetko toto poskytoval, išiel bývať do domova dôchodcov, nakoľko bol starý a chorý na diabetes. Keď prišiel za matkou detí do Q., boli v byte jej rodičov, boli to malé miestnosti, pričom tam prišla aj jej sestra. Keď chodil do Švajčiarska, prišiel domov na 2 týždne, týždeň bol u svojich rodičov, týždeň bol v Q. s deťmi a matkou u jej rodičov. Naposledy bol evidovaný na úrade práce asi pred 4 rokmi. Otec nemá žiadne vzdelanie, má len ukončenú základnú školu, nemal šancu získať stredoškolské vzdelanie, nakoľko jeho rodičia na to nemali finančné prostriedky, on si všetko vyžobral. Súдне trestaný nebol. Nikdy nepracoval v riadnom pracovnom pomere - na východe Slovenska je málo šancí. V Čechách nepracoval. V čase, keď žil na Slovensku, všetko mu dávali rodičia. S rodinou a bratrancami chodili po žobraní. Hrávali na ulici, ľudia im dávali peniaze, on si musel platiť povolenie, (poplatky boli okolo 10,00 švajčiarskych frankov). Iné vyživovacie povinnosti otec nemá, rovnako nevlastní majetok väčšej hodnoty. Mal iba staré auto zn. Ford Escort, ktoré je už pokazené, rok výroby asi 1986. Otec by dal deťom všetko, chce ich vychovať ako každý otec. Aj rodičia sú mu v tomto smere nápomocní a ochotní žiť s nimi spolu v jednej domácnosti. Naposledy bol s deťmi pred 1,5 mesiacom. V súčasnosti otec nerobí, nemá žiadne peniaze, keby robil, bolo by to 100-krát viac. Keď bol schopný dávať matke 1 000,00 až 2 500,00 eur, tak mu ostávalo 100,00 až 200,00 eur pre jeho potrebu, inak jej všetky peniaze dal. Otec si však nevedel spomenúť, či sa jednalo o švajčiarske franky alebo menu euro. Teraz je farár, ktorý mu pomáhal, v domove dôchodcov, a sám aj prišiel za nimi do W..

Matka k výpovedi otca uviedla, že pokiaľ by nedávala tento návrh, otec je _____ vo Švajčiarsku. Sám jej povedal, že v prípade, že si podá návrh v tejto veci, dá sa zaevidovať na úrade a bude platiť len po 20,00 eur.

Z vyjadrenia otca zo dňa 26.3.2012 vyplýva, že matka odišla zo spoločnej domácnosti bez jeho vedomia. V čase návštevy matky a detí v Q., dával matke peniaze v rozmedzí od 1.500,00 do 2.000,00 eur mesačne s tým, že tie peniaze nie sú na jeden mesiac. Keď prišiel za matkou do Q., tak ho jej rodičia vyhodili. Je dobrovoľne nezamestnaný, v W. je 28 % nezamestnanosť. Zo správy ÚPSVaR Martin mal súd preukázané, že matka je poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 190,00 eur a poberá rodinné prídavky na dve deti. Kolízny opatrovník mal. detí vo svojej správe uviedol, že matka s deťmi býva _____ v 1-izbovom byte u svojich rodičov, kde je hygiena na veľmi dobrej úrovni. Maloleté deti boli v čase návštevy vhodne oblečené, čisté, maloletý syn spal. V čase prieskumu matka uviedla, že otec je od 3.1.2012 znova v zahraničí, telefonicky sa o deti zaujíma. Zo správy ÚPSVaR Sabinov mal prvostupňový súd preukázané, že otec bol dňa 2.3.2008 vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie z dôvodu odchodu do členského štátu Európskej únie. Opätovne bol do evidencie zaradený dňom 9.5.2012.

Okresný súd poukázal na ust. § 36 ods. 1, § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 75 ods. 1 vety prvej, § 77 ods. 1 a § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine, pričom konštatoval, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh matky na zverenie maloletého syna do jej starostlivosti a návrh na zvýšenie výživného na dcéru je dôvodný, keďže s otcom maloletých detí nežijú _____ v spoločnej domácnosti. Otec voči zvereniu maloletého syna do starostlivosti matky nemal výhrady a v starostlivosti o deti neboli zaznamenané zo strany orgánov sociálnoprávnej ochrany problémy ani výhrady. Voči určeniu výživného mal otec výhrady, keď uviedol, že je nezamestnaný a na úrad práce sa zaevidoval dňom 9.5.2012. Dovtedy bol dobrovoľne nezamestnaný, keďže ku dňu 2.3.2008 bol vyradený z evidencie z dôvodu odchodu do štátu Európskej únie. V evidencii bol jeden mesiac. V zmysle Zákona o rodine má byť životná úroveň dieťaťa rovnaká. Súd je tiež povinný prihliadnuť aj na osobnú starostlivosť rodiča _____ o dieťa. Táto osobná starostlivosť je postavená na roveň finančným plneniam, pretože matka maloletých detí nezabezpečuje len nákup stravy a ošatenia, ale zabezpečuje aj všetky ostatné ich potreby - bývanie, stravovanie, hygienu, zabezpečenie lekárskej starostlivosti a podobne. Otec sa s maloletými deťmi stretáva, výživné na ne neplatí. Prvostupňový súd stanovil výživné na maloleté deti počnúc dňom 20.1.2011 vo výške po 100,00 eur mesačne na každé dieťa osobitne majúť za to, že už v tomto období pomery na strane maloletých detí, ako aj otca, odôvodňovali takúto výšku výživného. Po vyhodnotení skutkových okolností, súd prvého stupňa dospel k záveru, že stanovené výživné je primerané k možnostiam a schopnostiam otca a potrebám detí. Pri rozhodovaní okresný súd vychádzal z tej skutočnosti, že otcov príjem podľa jeho vyjadrení predstavoval od 1.500,00 do 2.000,00 eur mesačne. Pokiaľ ide o argumenty otca, že nemôže platiť vyššie výživné z toho dôvodu, že je nezamestnaný a bez príjmu, prvostupňový súd podotkol, že otec pracoval, resp. dosahoval príjem za obdobie od roku 2008, kedy bol vyradený z evidencie z dôvodu odchodu do štátov Európskej únie. Sám potvrdil, že dosahoval príjem za muzicírovanie do 2 000,00 eur mesačne, z čoho je evidentné, že otec v čase, keď mal príjem na tejto úrovni, si musel minimálne od doby, kedy sa narodila maloletá dcéra, byť vedomý, že náklady na potreby maloletého dieťaťa budú rásť a s finančnými prostriedkami musí narábať tak, aby vedel zabezpečiť primeraný podiel na výžive zo svojej strany i v čase, kedy takéto príjmy dosahovať nebude. Súd uveril argumentácii matky v tom smere, že finančné prostriedky poskytnuté otcom používala nielen na financovanie potrieb maloletých detí, ale aj na pokrytie potrieb otca s tým, že tento stav trval až do momentu, kedy sa odsťahovala späť do Q. _____ k svojim rodičom v mesiaci január 2012. Od tejto doby otec neprispel žiadnou sumou na výživu detí. Argumentácii otca neuveril v tom smere, že má znemožnené pracovať v zahraničí tak, ako tomu bolo do zaevidovania sa na úrade práce, ako aj v tom kontexte, že otec sa sám podľa vyjadrenia matky vyhráždal, že výživné na deti platiť nebude, resp. bude platiť len minimálne výživné a dá sa zaevidovať na úrad práce, čo aj následne zrealizoval. Takýto postoj otca, najmä čo sa týka jeho evidencie v zozname uchádzačov o zamestnanie, sa súdu prvého stupňa javilo ako snaha vyhnúť sa vyživovacej povinnosti k maloletým deťom kvázi legálnou cestou. Pri posudzovaní schopností a možností otca súd nie je viazaný len samotnou skutočnosťou zaevidovania sa na úrade práce ako uchádzača o zamestnanie, ale skúma komplexne potencionálne schopnosti a možnosti otca. V danom prípade je evidentné, že otec prakticky 5 rokov bez toho, aby bol evidovaný, dokázal, že finančné prostriedky vie zabezpečiť, i keď ich skutočnú výšku súd nemôže overiť pomocou dôkazných prostriedkov, nakoľko sa jednalo o zdroje, ktoré nemožno považovať za celkom legálne, keďže z nich nebola platená daň. Ak si takýmto spôsobom (muzicírovaním) dokázal otec zabezpečiť dostatok finančných prostriedkov vo Švajčiarsku, nič mu

nebráni, aby svoju obživu i naďalej zabezpečoval obdobným spôsobom v iných krajinách Európskej únie, ktoré takýto spôsob obživy tolerujú. Samozrejme za predpokladu, že tieto príjmy takýmto spôsobom nadobudnuté, musia byť zákonným spôsobom aj zdanené. Pri hodnotení odôvodnených potrieb detí vychádzal súd z údajov štatistického úradu, verejne prístupných a súdu známych, pričom určené výživné považoval súd za adekvátny podiel na ich plnení zo strany otca. Zároveň prvostupňový súd zohľadnil tú skutočnosť, že sa jedná o deti útleho veku, kedy sú odkázané na osobnú starostlivosť matky, ktorá je zároveň limitovaná zvýšiť svoju príjmovú stránku a je odkázaná len na podporu štátu, či už formou rodičovského príspevku, alebo rodinnými prídavkami na maloleté deti. Pri takto určenom výživnom vznikol otcovi nedoplatok od 20.1.2012 do 31.5.2012 u maloletého syna v celkovej výške 433,00 eur a u maloletej dcéry v celkovej výške 333,00 eur, ktoré súd povolil otcovi splácať v splátkach po 20,00 eur u každého z detí spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku pod následkom straty výhody splátok. Nedoplatok na výživnom u maloletej dcéry bol určený ako rozdiel súm naposledy určeného výživného vo výške 30 % životného minima a súdom stanoveného výživného 100,00 eur a u maloletého syna bol nedoplatok určený násobkom počtu mesiacov a pomerného počtu dní nezaplateného výživného a výšky stanoveného výživného za jeden mesiac v sume 100,00 eur.

Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil okresný súd ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo začať i bez návrhu. Vzhľadom k tomu, že daný typ konania je takýmto konaním, ktoré môže byť zahájené i bez návrhu a súd pri úvahe o rozhodnutí o trovách tohto konania nezistil ani žiadne zvláštne okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania niektorému z účastníkov, pri aplikácii vyššie uvedeného zákonného ustanovenia vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie otec detí,, v písomnom podaní svojho zástupcu zo dňa 3.7.2012, ktorým sa domáhal zmeny napadnutého rozsudku a to tak, že súd uloží otcovi povinnosť platiť výživné na maloletú X. Y. vo výške 20,00 eur mesačne a na maloletého K. vo výške 20,00 eur mesačne s účinnosťou od 1.1.2012 k rukám matky, ktoré bude splatné do 20-teho dňa v mesiaci vopred.

Uviedol, že hoci rodičia maloletých detí neuzavreli manželstvo, spoločne žili v jednej domácnosti v W. v dobrých podmienkach. Pod vplyvom svojich rodičov navrhovateľka v mesiaci máj 2010 spoločne s maloletou X. utiekla bez vedomia odporcu do Q. kde žije v 1-izbovom byte so svojimi rodičmi. V Q. sa narodil aj syn K.. Odporca bol nezamestnaný. Pod tlakom jednanja družky sa však rozhodol odcestovať do Švajčiarska, kde muzicírovaním začal vyžobrávať peniaze, aby aspoň takto zabezpečil výživu svojich maloletých detí. Z tejto činnosti odporcu slušne žila navrhovateľka i maloleté deti a prižívovali sa na nich aj rodičia navrhovateľky. Navyše navrhovateľka ešte poberala ako materský príspevok sumu 235,00 eur mesačne, ktorý poberá doposiaľ. Švajčiarske úrady však plošne začali uskutočňovať poriadky s tzv. zahraničným muzicírovaním a príjem peňazí z tejto pololegálnej činnosti v uvedenej krajine sa zastavil aj u odporcu. Odporca už nemal z čoho dotovať navrhovateľku, maloleté deti i rodičov navrhovateľky v Q.. Mesačne to činilo od 1.000,00 až do 1.500,00 eur. Z uvedených dôvodov sa odporca vzdal svojej činnosti vo Švajčiarsku a prihlásil sa na úrad práce do evidencie uchádzačov o zamestnanie v Sabinove v mesiaci máj 2012. Od júna 2012 poberá odporca príspevok v hmotnej núdzi vo výške 60,50 eur. V Sabinove a jeho okolí je 28 % nezamestnanosť. Hoci otec mal snahu zamestnať sa, ako Róm má nulovú šancu, a to aj pokiaľ sa týka zamestnať sa formou brigádnickej práce. Pre jeho rodičov je veľkou ťarchou, nakoľko ho živí, šatia a poskytujú mu bezplatné ubytovanie, uvedomujúc si reálnu situáciu v Sabinove a jeho okolí. Pri posúdení zákonom ustanovených východísk (§ 62 ods. 2 a § 75 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine) okresný súd nepostupoval objektívne, diferencovane, individuálne k tejto právnej veci vo vzťahu k určeniu výšky výživného. Súd I. stupňa pri svojom rozhodovaní vychádzal len z návrhu matky a vyjadrenia kolízneho opatrovníka, no vyjadrenia otca a jeho splnomocneného zástupcu mali len informatívny charakter. Príjem matky - rodičovský príspevok vo výške 235,00 eur + výživné na maloleté deti vo výške 100,00 eur x 2, činí spolu 435,00 eur mimo zameškaného výživného vo výške 766,00 eur a príjem otca nedosahuje ani výšku životného minima (210,00 eur), ale len 60,50 eur mesačne.

Matka detí vo svojom vyjadrení k odvolaniu žiadala napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

Uviedla, že otec sa o maloleté deti nezaujíma, ani telefonicky a nemá ani záujem prísť ich pozrieť do Q.. Jeho jediným záujmom je platiť na každé dieťa 20,00 eur mesačne. Zdôraznila, že otec nebol pod žiadnym tlakom z jej strany a nikdy ho nenútila odcestovať do Švajčiarska. Otec totiž už 15 rokov cestoval do Švajčiarska v záujme zabezpečenia svojich rodičov. Nie je pravda, že by z finančných prostriedkov, ktoré doniesol zo Švajčiarska, boli dotovaní aj rodičia matky. Jej otec ešte pracuje. Hoci otec píše, že sa vzdal žobrania vo Švajčiarsku a zaevidoval sa na Úrade práce v Sabinove v mesiaci máj 2012, neuviedol, že do Švajčiarska stále cestuje - podľa informácii matky so svojimi švagrami tam odcestoval 30. júna 2012 a je tam doteraz. Otec nemá ani poňatia o tom, čo jeho deti potrebujú na výživu, ošatenie, hygienu, lieky a z rodičovského príspevku vo výške 235,00 eur sa nedá vyžiť.

Kolízny opatrovník maloletých detí v písomnom vyjadrení zo dňa 13.7.2012 navrhoval napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť.

Uviedol, že otec sa na pojednávaní na okresnom súde vyjadril, že jeho príjem v zahraničí v podstate len za dva týždne v mesiaci dosahoval sumu do 2 000,00 eur. Od roku 2008 bol dobrovoľne nezamestnaný do podania návrhu matkou, čím sa potvrdili jej dôvodné obavy, že sa otec zaeviduje na ÚPSVaR ako uchádzač o zamestnanie (o svojom zámere jej aj povedal), aby mu bolo určené výživné len v minimálnej výške. Tento prístup otca k plneniu si vyživovacej povinnosti sa kolíznemu opatrovníkovi javí ako účelový a nezodpovedný.

Krajský súd, ako súd odvolací, po zistení, že odvolanie bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu podľa § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p a z dôvodov uvedených v odvolaní a po preskúmaní ho bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. za použitia ust. § 156 ods. 3 O.s.p.) vo výrokoch o určení výživného na obidve maloleté deti a v závislom výroku o trovách konania, ako aj výroku, ktorým súd vyslovil zmenu rozsudku OS Martin sp.zn. 23P/79/2009 zo dňa 21.9.2009 v časti výživnom na maloletú X., podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil a vo výroku o určení nedoplatku otca na výživnom na obidve maloleté deti zmenil v znení uvedenom vo výrokovej časti tohto rozhodnutia v súlade s ust. § 220 O.s.p., pretože v uvedenej časti neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§ 219 O.s.p.) a ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku i konania, ktoré mu predchádzalo (v časti, v ktorej potvrdil rozsudok okresného súdu), dospel k záveru, že okresný súd v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel ku správnym skutkovým zisteniam a prejednávanej veci aj správne právne posúdil. Nakoľko i odôvodnenie písomného vyhotovenia napadnutého rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 157 ods. 2 O.s.p., odvolací súd podľa § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje správnosť týchto dôvodov a v podstatných bodoch na ne odkazuje.

Odvolacie námietky otca maloletých detí s ohľadom na uvedené kritériá krajský súd nepovažuje za dôvodné.

Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia tiež vyplýva, že súd prvého stupňa sa riadne vypořiadal so zárobkovými schopnosťami a možnosťami otca, ako aj výdavkami, ktoré však bližšie nešpecifikoval. Pri stanovení vyživovacej povinnosti súd nezohľadňuje len reálny príjem otca, ktorý dosahuje v zamestnaní, prípadne výšku jeho dávok v hmotnej núdzi, ale aj majetkové pomery, ako aj jeho schopnosti a možnosti zamestnať sa. Aj keď otec tvrdil, že je Róm a býva v Sabinove, kde je 28 % nezamestnanosť, zo správy ÚPSVaR Sabinov jednoznačne vyplýva, že dňom 2.3.2008 bol vyradený z evidencie uchádzačov o zamestnanie z dôvodu odchodu do členského štátu Európskej únie a opätovne bol do tejto evidencie zaradený dňom 9.5.2012. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že otec maloletých detí bol dlhodobo dobrovoľne nezamestnaný, pričom jeho príjem za obdobie troch týždňov mesiaca predstavoval od 1 000,00 eur do 2 500,00 eur mesačne. Na uvedenom závere nič nemení ani skutočnosť, že tieto peniaze si zabezpečoval viac menej pololegálnou činnosťou. Jeho aktuálny zdravotný stav mu nebráni vykonávať prácu. Potvrďuje to aj skutočnosť, že dlhodobo vykonával práce vo Švajčiarsku - muzicovanie a žobranie, ktoré mu zabezpečovali dostatok finančných prostriedkov na zabezpečenie

výživy tak svojej, ako aj výživy obidvoch maloletých detí. Zárobkové schopnosti a možnosti otca sú teda vyššie, ako jeho deklarovaný príjem (účelovo preukazovaný v rámci tohto súdneho konania po zaevidovaní na úrade práce len dávkami v hmotnej núdzi), na ktorý poukazuje. Pre posúdenie možností a schopností povinného rodiča teda nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové pomery, ale jeho reálne (zárobkové, prípadne aj majetkové) možnosti dané, okrem iného, jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností a podobne. Aj keď otec tvrdil, že má ukončené len základné vzdelanie, jeho hudobné nadanie ho dostatočným spôsobom dokáže uživiť, pokiaľ by chcel, mohol by sa v tomto smere zamestnať aj legálnym spôsobom na riadny pracovný pomer, prípadne dohodu o vykonaní práce a podobne. Je teda nepochybné, že zárobkové schopnosti a možnosti otca sú vyššie, než to v tomto súdnom konaní deklaruje. Povinnosťou obidvoch rodičov je venovať všetky sily k čo najoptimálnejšiemu zabezpečeniu výživy a ďalších potrieb svojich detí podľa svojich faktických schopností a možností v súlade s ust. § 62 Zákona o rodine. Vo vzťahu k maloletej X. (ku ktorej súd zvýšil pôvodne určenú vyživovaciu povinnosť otca) nárast odôvodnených potrieb dieťaťa nie je potrebné v konaní dokazovať konkrétnymi položkami, vzhľadom na časový odstup od posledného určenia výživného. Je nepochybné, že vekom životné náklady na maloleté dieťa rastú a rovnako je potrebné zohľadniť aj vývoj životných nákladov. Výživné na obidve maloleté deti určené okresným súdom aj podľa názoru odvolacieho súdu v dostatočnej miere môže pokryť ich odôvodnené potreby, pričom vzhľadom na ich zdravotný stav a blízky vek je aj dôvodná rovnaká výška určenia vyživovacej povinnosti otca voči nim.

Odvolací súd s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti napadnutý rozsudok okresného súdu v jeho druhej, tretej, piatej a šiestej vete podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny p o t v r d i l .

Hoci odvolací súd konštatuje aj správnosť napadnutého rozhodnutia v časti, v ktorej bolo určené obdobie nedoplatku otca na výživnom na obidve maloleté deti, t.j. od 20. 1. 2012 (kedy matka s deťmi opustila spoločnú domácnosť a od toho času jej otec na ich výživu neprispel) do 31. 5. 2012 (nakoľko výživné na maloleté deti sa platí mesačne vopred a rozsudok okresného súdu bol vyhlásený dňa 4. 6. 2012); výšku nedoplatku na každé maloleté dieťa nevypočítal správne. Keďže výška vyživovacej povinnosti na mal. K. bola stanovená na 100,00 eur mesačne, nedoplatok na výživnom splatný za obdobie od 20.1.2012 do 31.5.2012 na toto dieťa predstavuje 35,53 eur za mesiac 1/2012 (100 : 31 : 11 dní = 35,53 eur) + 4 mesiace x 100,00 eur = 400,00 eur, čo spolu činí výšku nedoplatku 435,53 eur za uvedené obdobie. Výška nedoplatku na maloletú X., vzhľadom na zvýšenie výživného na toto dieťa od 20.1.2012 do 31.5.2012 bola stanovená s ohľadom na rozsudok Okresného súdu Martin č.k. 23P/79/2009-34 zo dňa 21.9.2009, právoplatný dňa 11.11.2009, v ktorom bola schválená rodičovská dohoda, v ktorej sa otec zaviazal platiť výživné na maloletú X. mesačne vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované neploleté dieťa alebo na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona, počnúc dňom 1.9.2009, splatného vždy do každého 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Keďže nedoplatok na výživnom bol určovaný za obdobie od 20.1.2012 do 31.5.2012, s ohľadom na výrokovú časť rozsudku, ktorým bolo naposledy určované výživné na maloletú X., je potrebné vychádzať z úpravy súm životného minima uvedených v Opatrení Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 194/2011 Z.z., z ktorého vyplýva, že sumy životného minima upravené podľa § 5 ods. 2 písm. b/ zákona č. 601/2003 Z.z. o životnom minime na nezaopatrované dieťa (§ 2 písm. c/ cit. zákona) predstavujú sumu 86,65 eur s účinnosťou od 1. júla 2011. 30 % z tejto sumy potom predstavuje sumu 25,995 eur, čo po zaokrúhlení predstavuje sumu 26,00 eur. Výška výživného, ktorú mal otec platiť na základe pôvodného rozhodnutia tak predstavuje za mesiac 1/2012 sumu 9,22 eur (26,00 eur : 31 dní x 11 dní = 9,22 eur) a za obdobie mesiacov 2/2012 až 5/2012 predstavuje sumu 104,00 eur (26,00 eur x 4 mesiace). Celková suma, ktorú mal otec zaplatiť na základe pôvodného rozhodnutia súdu o výživnom predstavuje výšku 113,23 eur. S ohľadom na vyššie uvedenú skutočnosť potom nedoplatok otca na zvýšenom výživnom za uvedené obdobie predstavuje sumu 322,30 eur (435,53 eur - 113,23 eur). Súčasne odvolací súd v súlade s ust. § 160 ods. 1 O.s.p. povolil otcovi splácať v splátkach po 20,00 eur mesačne k rukám matky takto určený nedoplatok na výživnom na každé maloleté dieťa spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku.

Otcou tvrdenú platbu 100,00 CHF na výživné maloletých detí odvolací súd pri výpočte dlhu otca na výživnom nezapočítal, nakoľko zaplatenie tejto sumy matke na výživu, či už mal. X. alebo mal. K. otec v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal.

V časti nenapadnutej odvolaním (vo výroku o zverení maloletého K. do výchovy matky - veta prvá výroku napadnutého rozsudku), zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý rozhodnutím odvolacieho súdu.

O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd v súlade s ust. § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p..

Toto rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie n i e j e prípustné.